

Qui t'ha vist i qui et veu

■ JERONI

Una nit estiuenca d'insomni, vaig somniar que fins al Japó havia aplegat la notícia de l'esplèndida "Festa dels Quintos a les Coves" per mig d'un vídeo domèstic, que els japonesos havien piratejat no se sap on. Els japonesos el van visionar i intuïnt una festa tradicional tan del seu gust, i a més picats per la curiositat oriental, van decidir becar un estudiant d'Antropologia de la Universitat de Tokio, per a que en fes l'estudi sobre el terreny, informant tot detalladament de tan gran esdeveniment.

Molt a correuita, l'encàrrec recaigué en un estudiant una mica despistat, tot cal dir-ho, però d'unes idees molt innovadores i d'una intel·ligència molt preclara, que carregat amb la càmera de vídeo, la gravadora, la càmera de fotografiar i els plànols d'Europa, es ficà sense perdre pas, camí de Les Coves.

Era pobre el seu coneixement de la festa i de la realitat covarxina, i minso el seu vocabulari, però tot confiant en la seua superioritat nipona, acceptà l'envit. S'ho va prometre a ell mateix: Misino Chequimoto reeixiria de l'empresa, tot fent un estudi paral·lel, documentat i científic, d'allò que s'intuïa al vídeo.

Tot plegat, i després d'anar una mica despistat per Altamira, el Drac i altres coves d'Europa, arribà a les afores del poble, i veient els tant desitjats indicadors, comprovà que ja era el lloc, a les Coves dels Quintos. S'endinsà en el poble, i les pintades de les façanes amb els anagrames dels quintos, li confirmaren que sí, que era el lloc idoni, i que aquell era el radi d'acció dels quintos. Conhortat amb aquestes observacions, ara només calia trobar els autors de les pintades per a fer al treball de camp, i mans a la faena, preguntà a un avi que assegut, prenia el sol de novembre.

- Quintos??

L'avi va fer un esforç imaginatiu i li contestà:

- Bar, bar!!, assenyalant-li cap a dins del poble.

Misino Chequimoto era feliç, entrava en matèria i dominava la situació, només calia anar al bar a trobar-los.

S'encaminà i en la recerca en trobà un, entrà molt respectuosament, saludà i es ficà a desenvolupar l'esport nacional nipó: l'observació. Calia ser un observador anònim, per així estar més dins de la festa i després poder filar més prim en les seues valoracions i

apreciacions. Era mitja tarda i hi havien catorze o quinze homes, de totes les edats, que xerraven enfeïnats i alegres i que de mica en mica el miraven i somreïen.

Misino Chequimoto estava a l'aguait, impacient, amb el dit a la tecla de la gravadora, la càmera de filmar preparada i esperant que comencés la festa dels quintos. Va observar que no hi havia cap dona i alhora un dels presents s'alçà i dirigint-se a tots els altres digué:

- qui vol jugar-se un quinto?

Misino Chequimoto tornà a oir la paraula "quinto", l'espectacle començava.

Entre els presents uns i altres s'anivaven, molts rebutjaven, fins que al remat es ficaren al voltant dels quatre costats d'una taula uns homes, d'edats molt diverses, i els altres s'encerclaren a la part de fora per a veure l'espectacle.

Chequimoto s'apropà gravadora engegada i filmadora a l'ull, per a no perdre's detall. Observà com jugaven amb uns cartonets pintats, i amb ells donaven, robaven, mataben i cantaven; anaven a cames i feien cotos. De vegades s'enfadaven i altres reien. Quines accions més diverses i estrafoles, per a ser un joc, pensava Misino.

El final de la festa va ser quan uns van fer més cames que els altres i van acabar el coto abans; uns van pagar i els altres van beure cervesa. Els de fora criticaven el joc dels quintos, i no van beure, només miraven com bevien. I tot s'acabà i cadascú se n'anà allí on li venia de gust.

Misino Chequimoto ja ho havia pres tot amb la seua tecnologia nipona, i ho tenia tot clar, ara només li quedava assegurar-se amb calma i fer un estudi ben acurat sobre els seus apunts de camp. Per això es preguntà que què hi feia ja a les Coves, i pillant el camí entre les cames, torna al Japó.

Presentà un informe a la Universitat de Tòquio molt innovador i desmitificador d'aquella festa tan tradicional dels quintos de les Coves. Ell com a bon científic ho tenia clar, s'havia d'arriscar i anar contra el convencionalisme, amb imparcialitat volia constatar tot allò que ell havia observat anònimament, volia introduir pautes noves, ser original en les observacions, fer deduccions agosarades. Tal vegada no coincidirien

amb allò que es veia al primer vídeo, però ell ho havia de dir.

Entre altres coses el seu informe deia:

"... que encara que ell no ho havia vist, abans de posar-se a jugar a quintos, es fan pintades a les façanes de les cases del poble, per a donar-li ambient a la festa, i que allò tenia una explicació biològica, científica, ja que els quintos pintant ací, pintant allí, fan com els lleons que pixant ací, pixant allí, determinen el seu terreny de caça, en aquest cas el seu radi d'acció. Un altre detall constatat per ell fou, que per molt que es digués, l'edat no estava limitada, al crit de "jugar-se un quinto" s'apuntava i s'animava qualsevol, de qualsevol edat, i els que no s'animaven quedaven fora de la festa. Després uns donaven i tots recollien allò que sels donava, i encara que feien després coses sense lliga, de difícil explicació, quan més feliços estaven eren quan cantaven. L'anar a cames, no volia dir que s'emboiratxaren, era una altra cosa que no es podia explicar així a grosso modo, i el fer el coto calia interpretar-ho científicament moltes xiques al vídeo de propaganda, però ell que havia viscut la festa dels quintos, sabia que allò només era un coto vedat, només jugaven homes. Al final bevien cervesa aquells que jugaven al joc dels quintos, i uns més contents que els altres, s'acabava el joc. I allò de que després se n'anaven a la mili, no era veritat, cadascú anava allí on volia. Qui no havia volgut jugar al joc, que s'havia quedat voluntàriament fora, no bebia, ni cantava ni podia fer coses sense lliga, i no li quedava altre remei que criticar o alabar tot allò que havien fet els quintos quan jugaven...".

Les autoritats acadèmiques del Japó, quedaren bocabadades per tan agosarades apreciacions del seu becat estudiant, i veus diuen, que aquest estudi va ser el primer pas de Misino Chequimoto cap al Premi Nobel d'Antropologia, per les seues tan addients apreciacions sobre el tema.

Nota del somniador: és un somni, en ell no hi ha cap malícia, tal vegada distorsió como puga hi haver-la de vegades a la mateixa realitat, per això com es diu a les pel·lícules: qualsevol paregut amb la realitat n'és pura coincidència.